

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Башир Д.А.

студентка,

Науковий керівник: Суханова А.В.

старший викладач,

Національний університет державної податкової служби України

МОДЕРНІЗАЦІЯ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Фондовий ринок є важливою складовою структури фінансового ринку, який в свою чергу є невід'ємним у структурі ринкової економіки. Механізм ринкової економіки не здатен функціонувати без налагодженого обороту цінних паперів, що стає однією з основних галузей фінансової сфери. На сьогоднішній день модернізація економіки України залишається незавершеною без сформованого конкурентоспроможного фінансового сектора, тому становлення фондового ринку, як структурної одиниці фінансового ринку, набуває першочергового значення.

Проблема модернізації фондового ринку піднімалася у наукових працях українських та зарубіжних вчених, це: М. Алексєєв, Ф. Ален, О. Загурський, О. Кіктенко, О. Котирло, М. Назарчук, М. Поплавська, К. Тимонькіна та багато інших.

Встановлені пріоритетні напрямки розвитку фінансового ринку України та специфіки завдань, які стоять перед нею вимагають посилення розвитку фондового ринку України та виходу його на якісно новий рівень.

Слід відмітити, що на сьогодні в Україні ще не склалися певні традиції та правила роботи з цінними паперами, в силу «молодого віку» а відповідно і сама система регулювання фондового ринку перебуває у стані формування. Її особливості полягають у наступному, це відсутність надійного усталеного законодавства при значній кількості нормативних актів виконавчих органів, жорсткі настанови при слабкому контролі їх виконання, змішаний характер. відсутність традицій, звичаїв і правил чесної поведінки [1, с. 22]. Тому очевидним є пошук шляхів підвищення конкурентоспроможності фондового ринку України. Це стає можливим за умови подолання проблем у системі його державного регулювання, за рахунок удосконалення ринкової інфраструктури. Також доцільною буде постійна аналітична робота, моніторинг та вивчення особливостей формування і функціонування названого ринку, також створення умов для його динамічного і ефективного розвитку. Такі позитивні зрушення, в результаті, призведуть до повної модернізації фондового ринку.

Характеризуючи фондовий ринок, слід обґрунтувати чинники, які заважають ефективному його розвитку. До них слід віднести:

- відсутність зручного доступу до інформації про ринок, емітентів та цінні папери;

- рівень ліквідності фондового ринку, через відсутність значної пропозиції капіталу;
- недостатністю надійних фінансових інструментів для формування диверсифікованого портфеля;
- відсутністю докладного обліку, ефективних комунікацій між учасниками сектора, збереження інформації щодо клієнтських операцій та надійних розрахунково-клірингових систем;
- привабливість податкового і регуляторного режимів для стимулювання внутрішніх та зовнішніх інвестицій;
- ефективність державного ринкового регулювання [2, с. 103-104].

Доцільно зауважити, що на розвиток українського фондового ринку справляють значний вплив загальні світові тенденції та співпраця з міжнародними фінансовими організаціями. Названі процеси визначають подальший розвиток фондового ринку в Україні та накладають певний відбиток на процеси модернізації. До таких тенденцій можна віднести:

- глобалізацію світового фондового ринку і створення глобальних торговельних та розрахунково-клірингових систем для обслуговування міжнародних ринків;
- технологізацію фондового ринку через зростаюче використання новітніх інформаційних і фінансових технологій;
- універсалізацію діяльності фінансових інститутів, які спроможні надавати своїм клієнтам повний спектр фінансових послуг, включаючи послуг на ринках цінних паперів;
- інституалізацію або зростання ролі інституційних інвесторів (інститутів спільного інвестування, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній) у здійсненні фінансових інвестицій;
- інтернаціоналізацію та регіоналізацію регулювання фондових ринків;
- дерегуляція фінансових ринків, як засіб протидії їх переміщенню в офшорні зони [2, с. 103].

Отже, сукупність усіх вищеназваних умов дозволяє узагальнити, що успішна модернізація фондового ринку України та його конкурентоспроможність потребує створення системи умов для ефективного його функціонування. Для реалізації поставлених цілей, необхідне виконання першочергових передумов, таких як: макроекономічна стабільність; високий рівень довіри до держави її інституцій; наявність розвиненої інфраструктури фондового ринку; забезпечення ліквідності цінних паперів; інформаційна прозорість ринку.

Крім того, ефективним кроком у розвитку вітчизняного фондового ринку має бути налагодження активного співробітництва з комісіями з цінних паперів країн Європи, шляхом підписання меморандумів про взаєморозуміння. Це, безумовно, сприятиме встановленню двосторонніх зв'язків та обміну досвідом державно-правового регулювання фондового ринку. Також необхідно об'єднати зусилля у створенні єдиних стандартів та здійснювати державний нагляд за міжнародними угодами з цінними

паперами. Не менш актуальним є впровадження взаємної допомоги з метою попередження правопорушень на фондовому ринку [3, с. 256].

При виконанні цих завдань роль фондового ринку у залученні інвестиційних ресурсів та спрямування їх на оновлення виробничого потенціалу, створення для становлення інституційних інвесторів буде підвищена, що в свою чергу забезпечить його модернізацію.

Список використаних джерел:

1. Загурський О.М. Удосконалення ролі державного регулювання фондового ринку в ринковій економіці / Загурський О.М. // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 4. – С. 22.

2. Котирло О.О. Шляхи підвищення конкурентоспроможності фондового ринку України / Котирло О.О. // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 1. – С. 103-104.

3. Тимонькіна К.В. Особливості становлення та розвитку фондового ринку в країнах з перехідною економікою Центральної і Східної Європи / Тимонькіна К.В. // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 12. – С. 249-256.

Видиборець О.О.

студент,

Науковий керівник: Рак. Р.В.

доцент,

Фінансово-правовий коледж

ЄДИНА СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Сьогоднішній стан справ у сфері державного фінансового контролю не може задовольняти суспільство, оскільки економіка держави несе значні збитки в результаті недотримання фінансово-бюджетної дисципліни підприємствами, установами й організаціями. До основних причин такого становища можна віднести відсутність дієвих механізмів контролю за бюджетними коштами, недосконалість діючого законодавства з питань державного фінансового контролю. Крім того, в організації державного фінансового контролю мають місце проблеми і протиріччя, які деструктивно впливають на його ефективність. А відтак, є необхідність вжиття заходів для підвищення ефективності контролю, що вимагає проведення ґрунтовних досліджень, які сприятимуть формуванню визначеної єдиної системи державного фінансового контролю, яка віддзеркалюватиме бюджетні відносини на всіх рівнях управління державними коштами. Застосування науково обґрунтованих підходів до визначення місця і ролі органу державного фінансового контролю в єдиній системі, принципів і механізмів їх організації та функціонування має забезпечити координацію їхніх дій щодо ефективного формування і використання державних коштів [1].